AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh.
Seite 44r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

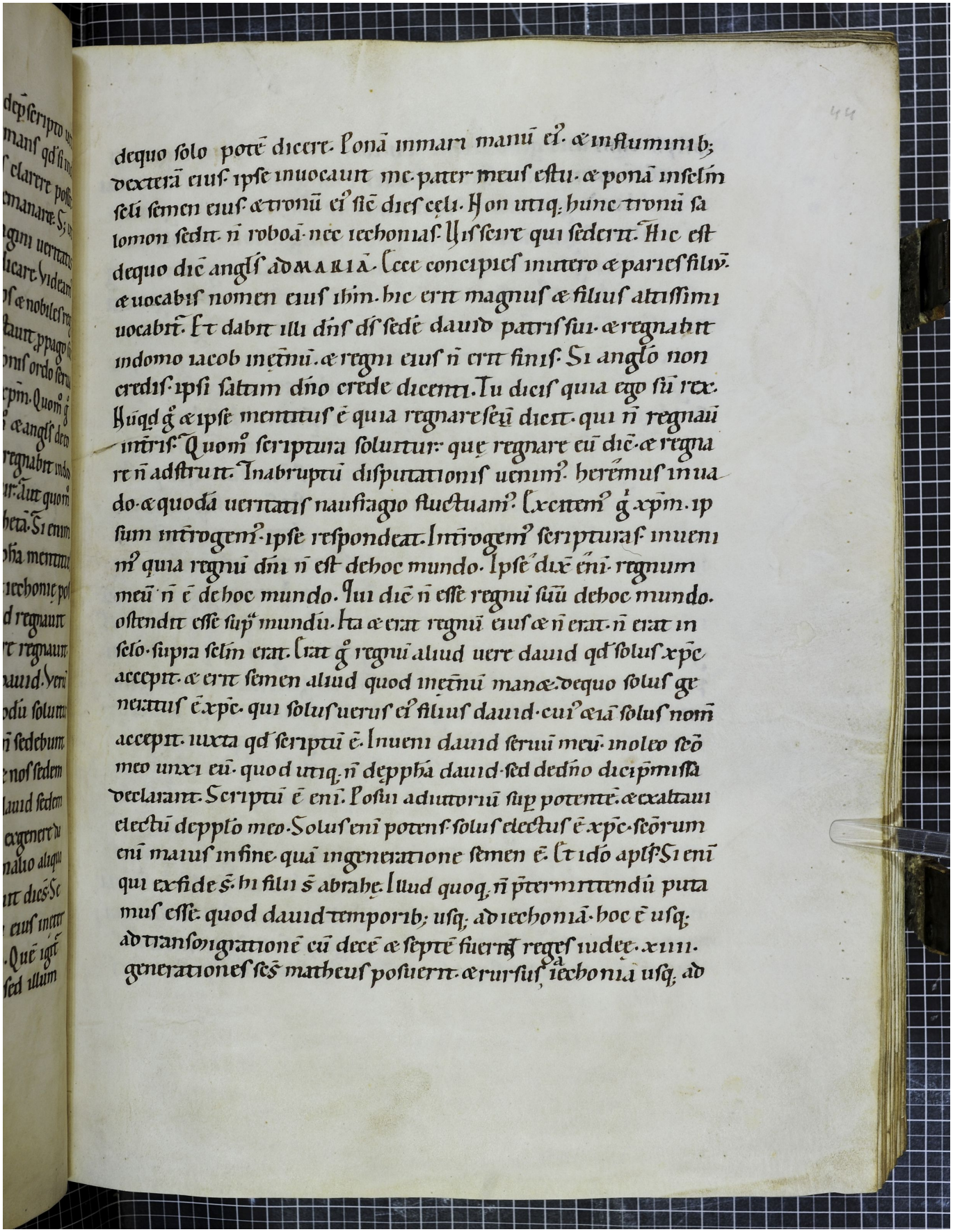

dequo solo potē dicerit. Ponā immari manū eī. ⁊ influminib;
dexterā eius. ipse inuocauit me. pater meus estu. ⁊ ponā inselm
seli semen eius. ⁊ tronū eī sicē dies celi. Non utiq; hunc tronū sa
lomon sedit. ñ roboā. nec iechonias. Uis scire qui sederit. Hic est
dequo dicē angls ad maria. Ecce concipies in utero ⁊ paries filiū.
⁊ uocabis nomen eius ibim. hic erit magnus ⁊ filius altissimi
uocabit. Et dabit illi dns ds sedē dauid patris sui. ⁊ regnabit
in domo iacob in ētnū. ⁊ regni eius ñ erit finis. Si anglo non
credis. ipsi saltem dno crede dicenti. Tu dicis quia ego sū rex.
Huiusqd g̃ ⁊ ipse mentitus ē quia regnare seū dicit. qui ñ regnaui
intris. Quom̃ scriptura soluitur. quē regnare eū dicē. ⁊ regna
re ñ adstruit. Inabrupteū disputationis uenim̃. heremus in ua
do. ⁊ quodā uentatis naufragio fluctuam̃. Excetem̃ g̃ xpm. ip
sum introgem̃. ipse respondeat. Introgem̃ scripturas. inueni
m̃ quia regnū dni ñ est deboc mundo. Ipse dicē enī. regnum
meū ñ ē deboc mundo. Qui dicē ñ esse regnū suū deboc mundo.
ostendit esse sup̃ mundū. Ita ⁊ erat regnū eius ⁊ ñ erat. ñ erat in
selo. supra selm erat. Erat g̃ regnū aliud uere dauid qd solus xpc
accepit. ⁊ erit semen aliud quod ētnū manē. dequo solus ge
neratus ē xpc. qui solus uerus eī filius dauid. cui ⁊ ia solus nom̃
accepit. iuxta qd scriptū ē. Inueni dauid seruū meū. in oleo sō
meo unxi eū. quod utiq. ñ deppha dauid. sed de dno dicip̃missa
declarant. Scriptū ē enī. Posui adiutoriū sup potentē. ⁊ exaltaui
electū deppto meo. Solus enī potens. solus electus ē xpc. sōrum
enī maius in fine. quā in generatione semen ē. Et idō aplus. Si enī
qui ex fide s̃. hi filii s̃ abrahe. Illud quoq. ñ ptermittendū puta
mus esse. quod dauid temporib; usq; ad iechoniā. hoc ē usq;
ad transmigrationē eū decē ⁊ septē fuerūt reges iudē. xiiii.
generationes scs matheus posuerit. ⁊ rursus iechonia usq; ad